

allerede omtale angaaende Marschpengene, og jeg skal, idet jeg slutter mig til, hvad to ærede Talere herom have yttret, tillade mig at udtale min Beslagelse over, at der ikke allerede er skeet Noget for at ordne denne Sag paa en bedre og retfærdigere Maade. For ganske kort Tid siden, i den nys sluttede Rigsraads-session, tillod jeg mig at henlede Opmærksomheden paa dette Punkt; det var vel ikke det rette Sted dertil, men jeg havde dog haabet, at det høitærede Ministerium vilde have taget nogen Notits af mine Bemærkninger og seet at bøde lidt paa de Feil, som jeg dengang tillod mig at paapege. — Der er endnu et Par enkelte Smaabemærkninger, jeg skal tillade mig. I § 8 II. B. 3 e er der calculeret en Besparelse af 500 Rd. paa Contoen til Besordring til Assistentterne ved Controllen. Jeg veed ikke, om der ikke kunde have været beregnet en noget større Besparelse, og det ikke alene med Hensyn til Besordringsudgifterne, men maastee ogsaa med Hensyn til Antallet af Assistentterne. Der er ogsaa beregnet 500 Rd. for Udsendelse af en Veterinair i Anledning af tilfældige smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Det forekommer mig nu, at disse 500 Rd. kunde spares, da man jo trindt om i Landet har fast ansatte, examinerede Dyrlæger. — Det sees af de Regnskaber, der ere opførte over Dispendierne, at Regnskabsførerne nyde disse Procenter af Bruttoindtægterne, at nogle af dem nyde 3, andre 2 og andre 1 Procent; jeg vil ikke sige, at 3 Procent er for meget, men jeg indseer ikke, hvorfor de ikke alle skulde nyde samme Procenter, og turde 1 Procent være tilstrækkelig for nogle af dem, saa forekommer det mig ogsaa, at Procentandelen for de Øvriges Bedkommende burde formindskes. — Hvor Renter og Afdrag paa nogle Activer ere anførte, troer jeg, at det vilde være godt, om Obligationernes Datum tillige blev anført. Man kan vel i Anmærkningerne see, hvilke Laan der ere blevne bevilgede, men man kan ikke see Laanenes Datum; der er saaledes Intet oplyst om, hvor gammelt det Laan paa 800 Rd. er, som er blevet ydet Bestyreren af Wøggildgaard. — Ved Veterinair- og Landbohøiskolen er Forpagtningsskatten beregnet til 14 Rd. mindre end i indværende Aar, og

Grunden dertil er anført at være den, at et Areal af 8,000 □ Alen er blevet afstaaet til den nordfjællandske Jernbane. Jeg veed ikke, om der ikke skulde kunne have været ført Noget til Indtægt af det Vederslag, der dog maa være blevet erlagt for dette afstaaede Stykke Land. — I Lovforslaget findes temmelig hyppigt Henvisninger til Statsregnskabet for 1863—64; jeg maa imidlertid beklage, at dette Regnskab endnu ikke er blevet forelagt for Thinget. — Sluttelig skal jeg gjøre opmærksom paa en Trykfeil i det foreliggende Lovforslag, idet nemlig 2det Capitel § 6 begynder saaledes: „I Finantsaaret fra 1ste April 1864 til 31te Marts 1865“, istedetfor at der skulde have staaet: „I Finantsaaret fra 1ste April 1865 til 31te Marts 1866“. Jeg gjør kun opmærksom derpaa, for at ikke muligt ved Uagtsomhed den samme Trykfeil skulde indsnige sig i selve Finantsloven.

**A. Sæge:** Man kan ikke nægte, at det ærede Medlem for Hølbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) i høi Grad besidder den Egenkab at give andre Medlemmer Anledning til at tage Ordet; han yttre altid saa Meget, og Meget deraf paa en saadan Maade, at man fristes til at begjære Ordet, hvilket f. Ex. oftere er Tilfældet med mig. Hvis han saaledes ikke havde holdt sit Foredrag i Tøverbags, og mange af de deri indeholdte Ytringer ikke vare fremkomne, skulde jeg ikke have anseet det nødvendigt nu at give noget Bidrag til denne Sags yderligere Forhandling; men da det nu er saaledes, saa vil jeg tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger. Det ærede Medlem begyndte med, at vi for Diebliffet egentlig ikke ere Herrer over vor Finantslov. Dom dette ogsaa er rigtigt, saa er der ikke noget Nyt deri; thi vi have siden den 2den October 1855 ikke været Herrer over vor Finantslov i den Betydning, som jeg formoder, at det ærede Medlem har villet lægge deri. (Tscherning: Nei!). Naar der paa vor Finantslov staaer en Post, der siger, at vi have at tilsvare vor Deel til at dække visse Udgifter, men denne Deel ikke er fastsat, saa kan man gjerne sige, at vi ikke ere Herrer over vor Finantslov. Den hele Forsjæl nu imod tidligere er den, at medens vi